

1981, 6. září – Sdělení VONS č. 262 „Případ Miroslava Tomáška“ o obvinění vězňů Nápravně výchovného ústavu Minkovice Miroslava Tomáška z trestného činu útoku na veřejného činitele a Jana Smotka z trestného činu křivého obvinění.

Podmínky v Nápravně výchovném ústavu II. NVS v Minkovicích jsou velmi nehumánní a člověka nedůstojné, ať již se jedná o nedostatečnou stravu, hygienické poměry, neúnosné pracovní normy atd. V této situaci se potom rozvíjí výrazně deformované mezilidské vztahy. Rovněž je v takovém ovzduší zvýšeno nebezpečí dalšího trestního postihu pro odsouzené, neboť takovýto postup je pro orgány vězeňské správy pohodlnější než nějaký pokus o konstruktivní řešení.

Na noční směně z 20. na 21. 1. 1981 na pracovišti n. p. Preciosa na pracovišti válcové technologie, směna 6 (vychovatelem oddílu G byl npor. Josef Vondruška, jeho pracovními referenty por. Václav Myšáka ppor. Pavel Kyzlink), se krátce po příchodu na pracoviště vyhrotily konflikty mezi brusičem ověsů odsouzeným Miroslavem Tomáškem a přetmelovačem ověsů odsouzeným Schejbalem, který ihned po nástupu do práce vyhrožoval Tomáškovi násilím, jestliže okamžitě nepožádá mistra o přeložení do jiného pracovního kolektivu. Odsouzený Tomášek věděl, že Schejbal často mezi vězni zneužívá své fyzické převahy a pokusil se tedy dosáhnout přeložení. Odpovědnými pracovními referenty i civilními mistry n. p. Preciosa (Miroslav Ježek a Cvrkal) byl však hrubě odbyt a vyzván k návratu na složení 45. Tomášek odmítl vyplnit příkaz s tím, že má se Schejbalem dost vlastních zkušeností a že se ho bojí. Prohlásil, že je ochoten pracovat kdekoliv a s kýmkoliv, koho mu určí, avšak ne se Schejbalem. V tom případě že je odhodlán odmítnout práci úplně. Poručík Myšák poté Miroslava Tomáška surově zbil za pomoci ppor. Kyzlinka. Když se Tomášek probral, přikázali mu, aby se umyl a odebral se na své pracoviště. Tam však byl také okamžitě napaden odsouzeným Schejbalem. Ačkoliv jej

úporně bolela hlava a ztrácel rovnováhu, byl nucen setrvat až do konce pracovní směny na místě. Ráno byl předveden před táborovou lékařku, která nařídila okamžitou eskortu do liberecké nemocnice na odborné vyšetření. Zde byla konstatována fraktura dolní čelisti, uvolněné zuby, pohmožděniny na hlavě, hrudníku, břiše a zádech. Po ošetření byl převezen na ošetřovnu v táboře, odkud poslal stížnost vězeňskému prokurátorovi v Příbrami, kde žádal vyšetření celého případu. Z ošetřovny byl eskortován do vězeňské nemocnice v Brně, kde byl léčen do 3. 3. 1981. Před jeho odjezdem ho navštívil major SNV, pravděpodobně major Starý, zástupce náčelníka NVÚ pplk. Miroslava Šimka, který mu velmi přátelsky poradil, že jestli se chce dostat z vězení, ať svoji stížnost odvolá. Po návratu z nemocnice Miroslav Tomášek zjistil, že je obviněn z trestného činu útoku na veřejného činitele dle § 155 trestního zákona, jehož se měl dopustit tím, že naopak on napadl důstojníky SNV a přitom si sám způsobil svá zranění. Miroslavu Tomáškovu, jehož adresa je 10/G, 463 13 Liberec 23, hrozí tedy trest odnětí svobody až do doby pěti let v III. NVS.

Obdobný osud potkal ve směně K Jana Smotka, který poté, kdy podal trestní oznámení na nstržm. Čapka, jímž byl fyzicky napaden, byl obviněn z trestného činu dle § 174/1 (křivé obvinění) a hrozí mu trest odnětí svobody do tří let.

K obdobným případům dochází v NVÚ Minkovice pravděpodobně několikrát ročně. Jsou výrazem zoufalství a nespokojenosti vězňů s nesnesitelnými podmínkami. Je možno připomenout opětovné vzpoury vězňů z této věznice, které byly důsledkem situace, která se zjevně časem nemění.

Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 9, s. 7–8.